

Consell General de les Valls

Acta Núm. 10/1991

Sessió Tradicional de Sancogesma del dia 15 de maig de 1991

El dia 15 de maig de 1991, dimecres, a les 10.00 hores del matí, es reuneix a Casa de la Vall el M.I. Consell General de les Valls, en Sessió Tradicional de Sancogesma convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

1.- Celebració de la Santa Missa.

2.- Cobrament del tradicional tribut del Llot.

3.- Informe del M.I. Sr. Cap de Govern sobre l'orientació política general del Govern (Art. 76 del Reglament del Consell General).

4.- Ordinacions.

Sota la presidència dels MM.II. Srs. Albert Gelabert Grau i Josep Casal Puigcernal, Síndic General i Sub-Síndic General, respectivament, assisteixen els membres següents:

Per Canillo	Els MM.II. Srs. Climent Palmitjavila Torres, Antoni Casal Mandicó i Miquel Casal Casal.
Per Encamp	Els MM.II. Srs. Roc Rossell Dolcet, Jordi Mas Torres i Enric Pujal Areny.
Per Ordino	Els MM.II. Srs. Joan Naudi Ambatlle i Enric Dolsa Font.
Per La Massana	Els MM.II. Srs. Francesc Grau Esplandiu, Josep M ^a Rossell Pons i Xavier Montané Esplandiu.
Per Andorra la Vella	Els MM.II. Srs. Jordi Farràs Forné, Antoni Armengol Vila, Robert Cassany Vila i Josep Anton Ribes Roca.
Per Sant Julià de Lòria	Els MM.II. Srs. Joan Jordi Areny, Josep Cases Baró, Albert Pintat Santolària i Joan Obiols Camillo.
Per Escaldes-Engordany	Els MM.II. Srs. Miquel Aleix Areny, Marcel·lí Albós Riba, Ramon Canut Bové i Xavier Espot Miró.

Els MM.II. Srs. Jordi Font Cabanes, de la Parròquia de Canillo, Isidre Torres Pons, de la d'Encamp, Joan Martínez Benazet i Josep Mª Armengol Adellach, de la d'Ordino, i Josep Garrallà Rossell, de la de La Massana, han excusat la seva absència.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Guillem Benazet Riba, Joan Santamaria Tarré, Antoni Armengol Aleix i Ladislau Baró Solà, tots Consellers Executius.

Després de celebrada la Santa Missa, i un cop efectuada la comprovació dels membres assistents, el M.I. Sr. Síndic General declara oberta la reunió. Seguidament fa donar lectura a l'ordre del dia.

2.- Cobrament del tradicional tribut del Llot.

El M.I. Sr. Síndic General demana als Cobradors MM.II. Srs. Joan Obiols Camillo i Ramon Canut Bové que ocupin el seu lloc, per tal de procedir al cobrament del tradicional Tribut del Llot. Com sigui que en aquest moment el M.I. Sr. Ramon Canut Bové no es troba present a la sala, és substituït pel M.I. Sr. Miquel Aleix Areny.

Tot seguit, i sota el control dels Cobradors, es procedeix al cobrament de l'esmentat tribut, que importa la quantitat de 500.- Pessetes per Parròquia, i que es satisfet pels MM.II. Srs. Consellers Generals de la Comissió Permanent del Consell General. L'import total recaptat que suma 3.500.- Pessetes és ingressat a la Caixa del M.I. Govern.

A continuació, s'inicia l'examen dels restants temes que figuren a l'ordre del dia.

3.- Informe del M.I. Sr. Cap de Govern sobre l'orientació política general del Govern (Art. 76 del Reglament del Consell General).

El M.I. Sr. Francesc Grau demana que, com és tradicional, el M.I. Sr. Cap de Govern vulgui lliurar còpies del Discurs d'Orientació Política que llegirà.

El M.I. Sr. Cap de Govern respon que en aquest moment no disposa de còpies suficients i que en tot cas s'hauran de fer.

El M.I. Sr. Enric Pujal proposa que es suspengui la sessió per tal de poder disposar de les còpies, com és tradicional.

El M.I. Sr. Síndic General suspèn la sessió. Són les onze i cinc minuts del matí. A dos quarts i cinc minuts de dotze es reprèn la mateixa.

El M.I. Sr. Cap de Govern efectua el parlament següent:

"Molt Il.lustres Senyors,

En compliment del que disposen el Decret dels Coprínceps de 15 de gener de 1981 i l'Article 76 del Reglament d'aquesta M.I. Assemblea, comparec a formular la corresponent declaració sobre l'orientació política del Govern.

Aquesta declaració -que els nostres textos legals configuren com una compareixença anyal per a exposar davant el legislatiu les orientacions bàsiques de l'activitat política del Govern- no s'ha de confondre amb el Discurs-Programa que vaig presentar ara fa quinze mesos davant VV.MM.II. Sries. en la meua compareixença del dia 6 de febrer 1990.

En aquell discurs es tractà de fixar els objectius cabdals d'una política coherent, a desenvolupar en el decurs de tota la legislatura per un equip de Govern.

Quinze mesos és un temps molt curt per poder afirmar que la totalitat del programa polític, que recollia les aspiracions de la majoria de la població manifestada mitjançant els programes electorals recolzats pels votats, hagi estat exhaurit.

El camí és llarg i particularment difícil en les actuals circumstàncies en què es troba immersa la vida política del país.

El nostre programa era i és progressista en la via per a adaptar la vida política i social d'Andorra a la realitat del món actual.

Moderadament progressista, si es vol, però representa ja un primer pas, prudent i conseqüent, en la línia de l'obertura absolutament necessària per a la modernització d'unes estructures arcaiques, amb la finalitat de preparar el país per a poder encarar el repte que suposa la nova relació amb Europa, de la qual, ens agradi o no, en som força dependents.

La present declaració no és doncs programàtica sinó d'exposició de l'anàlisi, de la visió, que té el Govern de l'actual moment polític així com d'explicació pública de l'orientació que ha donat, dona i donarà a la seva acció de Govern.

Així doncs no m'estendré ara i aquí en l'exposició d'un inventari o valoració de la tasca del Govern en l'execució d'aquell programa. Unicament assenyalaré breument els punts ja assolits en el treball governamental, alguns dels quals es troben pendents de la resolució d'aquesta Cambra.

De manera especial podem recordar:

- la proposta de modificació del Codi de la Nacionalitat Andorrana tramesa a aquesta Cambra en data 27 de febrer de 1991,
- el projecte de llei sobre associacions polítiques i sindicals tramès al Consell General en data 12 de juliol de 1990,
- el projecte de llei de creació de la Cambra de Comerç tramès al Consell General en data 27 de febrer de 1991,
- el projecte de llei de modificació del Codi de la Circulació tramès també en data 15 d'abril de 1991,
- el projecte de llei bàsica de l'ordenament tributari tramès al Consell General en data 17 d'abril de 1991,
- els estudis de viabilitat del Túnel d'Envalira tramesos al Consell General en data 6 de març de 1991.

El Govern ha treballat, també, en un projecte de construcció d'habitatges socials bo i adquirint un terreny per a desenvolupar un primer projecte que permeti a un nombre important de ciutadans l'accés a la propietat del seu habitatge.

Alhora, en l'àmbit de l'educació, el Govern ha enllestit els plans d'estudis de l'Escola Andorrana pel definitiu desplegament de la qual caldrà que VV.MM.II. Sries. aprovin la Llei General d'Educació que es troba en fase d'elaboració a la Comissió legislativa

d'Educació i Cultura. Es tracta d'una llei indispensable per a obtenir l'homologació i reconeixement pels països veïns dels estudis cursats en l'ensenyament andorrà.

Ha calgut també endegar la instal·lació d'edificis escolars prefabricats que provisionalment vindran a cobrir la manca de previsió anterior, mentre es porta a terme la construcció dels nous edificis necessaris.

En l'àmbit de les relacions internacionals el Govern ha contribuït a l'assoliment de fites realment importants tant pel que fa al Consell d'Europa com a la Comissió dels Drets de l'Home. I precisament, en entrar en aquesta qüestió de la representació internacional, el Govern ha de lamentar públicament que el refús d'aquesta Cambra, el passat dia 10 de maig, al crèdit extraordinari que havia sol·licitat frustri la presència de l'Estat Andorrà a l'Exposició Universal de Sevilla, l'any vinent.

Aquest any 1991 és un any d'importància cabdal per a consolidar Andorra com un Estat de Dret. El procés constituent sol·licitat unànimement per aquesta Assemblea en data 18 de juny 1990 està encarat i aconsegueix avançar amb fermesa.

Ens trobem immersos en la gran tasca de definir el nostre paper polític institucional i econòmic a Europa; dins d'Europa.

L'any passat l'Assemblea parlamentària del Consell d'Europa va adoptar una resolució amb una sèrie de recomanacions en relació a la constitucionalització d'Andorra.

Fa dues setmanes, el dia 25 d'abril del 1991, la Secretària General del Consell d'Europa s'ha adreçat per carta a ambdós Coprínceps per a emprendre els primers passos d'acostament a aquesta important instància europea.

Vostres Molt Il·lustres Senyories saben perfectament que el nostre acostament institucional a Europa requereix una sèrie d'adaptacions legislatives.

En aquesta via caldria accelerar la tramitació parlamentària del Projecte de Llei d'Associacions Polítiques i Sindicals, al qual m'he referit anteriorment.

D'igual manera, caldria procedir amb la Proposta de Modificació del Codi de la Nacionalitat Andorrana, que sabem està essent examinada per la Comissió Permanent i que mereix la màxima prioritat.

La nostra estructura social i demogràfica exigeix una vocació d'obertura en aquesta matèria. La força de la identitat d'un país es mesura també, en funció de la capacitat d'integrar la població que acull, condició indispensable per assegurar l'estabilitat i el progrés social.

Pel que fa a l'àmbit econòmic exterior el Govern ha mantingut la prioritat absoluta, ja assenyalada a la declaració sobre l'orientació política de l'any passat, pel tot el que fes referència a l'Acord amb la Comunitat Econòmica Europea.

El dia 28 de juny 1990 es signà a Luxemburg i Bruxelles l'intercanvi de cartes entre la C.E.E. i Andorra.

Posteriorment en els mesos de setembre, octubre i novembre del 1990 el Govern, en estreta col·laboració amb la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. va dur a terme les entrevistes i gestions necessàries davant diferents membres del Parlament Europeu, amb la finalitat de fer avançar la ratificació de l'acord.

Després de la ratificació del Parlament Europeu, el dia 23 de novembre 1990, l'acord entrarà en aplicació el dia 1 de juliol d'enguany. El Comitè Mixt s'ha constituït oficialment a Andorra els dies 24 i 25 d'abril, amb l'assistència de deu dels dotze Estats membres de la Comunitat.

Es requereix ara l'adaptació d'una sèrie de normes comunitàries -legislatives i reglamentàries- que la ratificació per part d'aquesta M.I. Assemblea, el dia 15 de març 1990, de l'Acord Andorra/C.E.E. ha fet entrar automàticament i mutatis mutandis en el dret intern andorrà.

Per aital motiu el Govern ha presentat el Projecte de Llei Bàsica de l'Ordenament Tributari, peça bàsica de la nova arquitectura legislativa en matèria tributària.

Tal com diu la seva exposició de motius, amb la present Llei Bàsica de l'Ordenament Tributari, sense qüestionar la voluntat que Andorra segueixi sent un Estat amb una pressió fiscal baixa, es posen les bases per a una ordenació formal del dret tributari i per a la reforma del sistema tributari, de manera que aquest pugui assegurar a l'Administració els recursos necessaris per a la gestió eficient dels serveis que la societat li ha encomanat, alhora que assegurï les garanties jurídiques adequades als ciutadans davant l'Administració.

És a partir d'aquest fonament jurídic legal que es bastiran les noves normes d'imposició general indirecta que requereixen tant la correcta aplicació de l'acord amb la Comunitat Econòmica Europea com la crisi de les finances públiques.

La propera setmana el Govern presentarà el Projecte de Llei de l'Impost a la Producció i a la Importació que suposa l'adaptació de la vigent Llei de Taxes al Consum a la nova situació d'Unió Duanera amb la Comunitat Econòmica Europea pel que fa als productes industrials (Capítols 25 a 97 del Sistema Harmonitzat).

Estic convençut que en aquesta qüestió d'interès nacional el seny imperarà i no es produiran nous intents d'obstrucció parlamentària en l'adopció d'uns textos legals que no són res més, ho repeteixo, que l'adaptació obligada de la nostra legislació a la nova relació econòmica amb Europa.

Des de la lectura d'aquell Discurs Programa, votat per àmplia majoria, s'han succeït una sèrie d'esdeveniments que han pertorbat la vida política del país, creant-se al seu entorn un "clímax" gens positiu pel desenvolupament de la vida pública.

Esdeveniments que no enumeraré per ésser prou coneguts, però sí que diré que llur resultat no respon a cap motivació política coherent.

I al parlar de "política" em refereixo al seu més alt sentit jurídic en contraposició a la seva baixa accepció de "política electoralista".

La situació política actual ha quedat clarament il·lustrada en el decurs de la sessió del Consell General del passat divendres dia 10 de maig 1991.

El que havia de ser -i dissortadament no fou- el debat pressupostari, l'anàlisi i discussió del Projecte de Llei de Pressupost de l'Estat pel 1991, que el Govern havia presentat el mes de desembre de 1990, es malbaratà davant l'intent de bloquejar el normal desenvolupament de l'Administració General i les entitats parapúbliques, com a mesura de pressió per obtenir la dimissió del Cap de Govern.

Quinze Consellers Generals han votat un rebuig als pressupostos generals de l'Estat i les Parapúbliques, sense analitzar-ne el contingut ni l'orientació, amb l'únic objectiu -clarament manifestat pel portaveu d'aquest grup parlamentari, Sr. Enric Pujal- de forçar la dimissió del Govern.

Una dimissió que es vol -ho repeteixo- forçar davant la impotència que genera el no poder-la aconseguir pel sol camí legal per obtenir-la, la moció de censura adoptada pel propi Consell General.

Els textos constitucionals actuals (el Decret dels Coprínceps del 15 de gener de 1981 i el Reglament del Consell General -Art. 74-) fixen clarament que cal una majoria qualificada de dinou (19) vots de Consellers Generals per a què el Consell General adopti una moció de censura que comporta, òbviament, la dimissió del Govern.

Avui ja és públic que quinze Consellers Generals (15) van signar el dia 8 de febrer de 1991 un "pacte de legislatura i constitució de grup parlamentari" que comportava el rebuig del Pressupost i l'elecció d'un altre Cap de Govern.

Tal i com ja es digué davant aquesta M.I. Assemblea el divendres 10 de maig de 1991, la democràcia s'assenta sobre unes regles del joc, unes normes bàsiques d'abast constitucional, que n'asseguren el funcionament i garanteixen els drets de tothom front a l'arbitrarietat i l'abús de poder.

Així resulta que sota un discurs formalment demòcrata, s'amaga una clara operació d'involució mitjançant la qual s'intenta aturar la modernització de l'Estat i frustrar les aspiracions de canvi del poble andorrà. La por al canvi ha fet constituir-se una coalició sense projecte, sense alternativa política, almenys públicament, i clarament declarada.

Diguin el que diguin, el cert és que en els darrers quinze mesos l'Administració dels afers públics d'Andorra ha millorat. Andorra ha guanyat bases importants cara al seu futur.

Dissortadament la política avança però no s'enlaira. Sembla com si aquesta nova realitat parlamentària portés a les ales el plom de la incoherència. Els quinze Consellers Generals que han donat suport a la declaració formulada pel Conseller General per Encamp, Enric Pujal, en relació al Pressupost no han transmès una imatge de laboriositat en estudiar el projecte de pressupostos.

El seu grup parlamentari, en lloc de mostrar-se com un paladí de la democràcia, pretén l'impossible: adquirir credibilitat a través de l'estratègia de posar l'estabilitat institucional en perill.

Com vaig manifestar el dia 10 de maig, en acabar-se la votació sobre el Projecte de Llei del Pressupost pel 1991, és important precisar que quinze (15) Consellers Generals han refusat d'examinar el projecte de pressupostos, han abdicat de la seva funció de parlamentaris en negar-se a esmenar el projecte de llei en els termes i terminis fixats per la Llei General de Finances Públiques, i han assajat un cop de força institucional al marge dels textos legals. És important que quedi clar perquè cadascú assumeixi les seves responsabilitats polítiques.

En la Declaració sobre l'Orientació Política General del Govern, formulada davant el Consell General el dia 1 de juny de 1990, deia: "... el meu Govern afirma que necessitem una constitució escrita per poder estructurar el país. Respectant la condició de Coprin-

cipat personal i paritari dels dos caps d'Estat, hem de disposar d'una constitució que garanteixi els drets fonamentals dels ciutadans, ja siguin públics, privats o socials, fixant la independència dels tres poders clàssics definits per Montesquieu i d'acord amb les responsabilitats que el poble atorgui a cada un d'ells mitjançant referèndum”.

En tot el període de l'actual crisi, en les repetides demandes de dimissió del Govern, no s'ha donat encara una raó coherent, d'interès polític, sinó motivacions personalistes de destitució de tal o qual Conseller per a ésser substituït per tal o qual altra persona; o bé, més simple encara, la dimissió del Cap de Govern, per a una major facilitat en la distribució dels llocs -les cadires- de responsabilitat de govern.

En una de les proppassades sessions del Consell General, el M.I. Sr. Josep Mª Rossell sol.licitava reiteradament la dimissió del Cap de Govern i manifestava conèixer la duresa personal que representa tal decisió. Doncs bé, li recordaré que en els darrers anys hi ha hagut, almenys, sis dimissions de càrrecs públics, per raons diferents. Recentment el M.I. Sr. Síndic presentava la seva dimissió per motius de salut, la qual cosa tots lamentem.

Amb anterioritat, un Conseller General -el malaguanyat Amadeu Rossell Ubach- dimitia considerant que les institucions andorranes estaven en crisi. El temps li ha donat la raó.

Posteriorment, l'any 1984, s'esdevingueren tres dimissions al Govern, la meua, amb la consegüent dimissió de tot el meu Consell Executiu -el mes de maig de 1984- i el mes d'octubre de 1984, la de dos membres del Consell Executiu, que ens havia succeït.

Així doncs, podríem concloure que les dimissions -que no tenen altres precedents en els darrers cinquanta anys- han estat unes senyals indicadores de l'esclat progressiu de la crisi institucional. Així doncs, per experiència personal, puc assegurar a aquest M.I. Parlamentari, que és més dur ostentar un càrrec amb dignitat que no pas dimitir del mateix.

El que succeeix és que en el temps en què vivim a Andorra, la vocació política ha d'anar acompanyada del sentit de la responsabilitat. En la terminologia política, ètica és avui dia la paraula de moda. En política, però, cal distingir sempre entre una ètica o moral de la convicció i una ètica o moral de la responsabilitat, que forçosament no estan pas contraposades.

En la decisió de dimissió del Govern l'any 1984 imperà la primera moral: la convicció que l'acte reforçava la institució de Govern.

En l'actual circumstància impera la moral de responsabilitat que mana tenir en compte les conseqüències previsibles de la pròpia acció.

Amb el convenciment que avui una dimissió del Govern no aportaria res a la solució de la crisi política, sinó que, pel contrari, radicalitzaria els seus efectes, no puc acceptar la petició de destitució de tot el Govern atès que aquest ha estat constituït com a equip per assolir un programa i no hi ha motivacions suficients per a considerar que la meua tasca hagi estat deslleial envers el programa votat per la majoria, ni deshonest a envers la meua persona. Tampoc puc acceptar-la per quant la proposta té per objectiu clar i concret assolir un govern sense responsabilitats polítiques, amb una imatge gràficament explicada per un ciutadà que assistia a la sessió del Consell General del dia 23 d'abril del 1991: “un Govern de masover i de diferents mossos”.

Penso que aquesta concepció de la institució del Govern, configurada com a executiu de tècnics sense perspectiva política, que formulà el M.I. Sr. Albert Pintat res té a veure

amb la filosofia emprada en la memòria de la reforma de les institucions de l'any 1978 ni respon, tampoc, a l'esperit del Decret dels Coprínceps del 15 de gener del 1981, ni penso, finalment, que sigui el model a recollir en la nostra futura Constitució.

En qualsevol cas estic convençut que el nostre poble no desitja un executiu disminuït, sinó un veritable Govern.

Tot amb tot, davant els suggeriments manifestats el dia 23 d'abril de 1991 pel M.I. Sr. Albert Pintat, en nom del seu grup parlamentari, proposo avui l'establiment d'un veritable pacte per dur endavant l'adaptació d'Andorra a Europa en els àmbits econòmic i institucional amb una visió d'Estat, sense partidismes.

Aquest pacte, que haurà de ser públic, transparent i establert sobre bases polítiques i d'interès nacional, podria portar a un acord de legislatura d'àmplia majoria i a l'eventual ampliació de l'actual equip de govern.

Un acord de legislatura que hauria de significar l'avenença de totes les forces polítiques representades en aquesta Cambra, sense excloure cap dels sectors que han donat suport unànime a aquest Govern.

El moment polític actual reclama, ho repeteixo, seny i responsabilitat. El nostre poble es mereix que sapiguem estar a l'alçada de les circumstàncies.

Per a l'equip de Govern la política no és una finalitat sinó el mitjà que tenim per convertir Andorra en el gran país que tots volem. Un país que han anat construint generacions i generacions d'andorrans que havien sabut posar en primer terme l'interès nacional.

Un país que val la pena, que es mereix treball i sacrifici. Un país, en definitiva, el que servim i servirem, amb un escrupolós respecte de la legalitat vigent, fins el moment que el poble sobirà consideri que s'ha esgotat el nostre mandat.”

El M.I. Sr. Síndic General explica que el debat sobre l'orientació política del Govern hauria de celebrar-se reglamentàriament en el termini màxim de vuit dies, però que, atès que durant aquesta setmana tenen lloc els IV Jocs dels Petits Estats d'Europa, que el M.I. Sr. Cap de Govern ha manifestat que estarà absent el dia 23 i que el mateix dia 23 hi haurà una reunió de la Comissió Constituent per preparar la reunió de la Comissió Tripartida del divendres dia 24, proposa que, si el Consell General, per unanimitat i amb l'acord del Govern, ho creu convenient, aquest se celebri els primers dies de la setmana següent, concretament el dimarts dia 28.

La proposta és acceptada per assentiment.

4.- Ordinacions.

El M.I. Sr. Síndic General explica que ahir es va rebre del M.I. Govern la proposta d'Ordenació General, així com una proposta de la Conselleria de Serveis Públics, amb la indicació de que posteriorment en vindran d'altres Conselleries i, atès que caldrà fer els informes corresponents per part de les Comissions legislatives, proposa que, com ja s'ha fet en anteriors ocasions, es deixi aquest Consell de Sancogesma obert i, una vegada rebuts tots els Projectes d'Ordinacions i els informes, continuar-la.

El M.I. Sr. Xavier Espot Miró demana que consti en acta la manifestació següent:

“En la reunió de la Comissió Permanent celebrada ahir, dia 14 de maig de 1991, a les 16.00 hores, quatre Consellers, representant la majoria de la Comissió, varen voler posar en consideració de la Comissió el tema de l'article 35.1 del Reglament del Consell.

A la seva sorpresa, el Síndic, en contra de totes les regles més elementals de la democràcia i, vulnerant totalment el Reglament, va refusar l'ordre del dia fixat per la majoria, es va negar a prosseguir la reunió i va aixecar la sessió.

Fent les expresses protestes i reserves de donar el seguit oportú a l'actuació del Síndic en la reunió d'ahir, tant per les vies jurídiques com les polítiques, en nom dels Consellers que vàrem presentar la moció el passat Consell de data 10 de maig de 1991, fem la següent constància en acta.

La “determinació” interpretativa decidida pel Síndic, per carta de data 20 d'abril de 1991, és nul·la per manca de competència del Síndic, ja que l'article 22.1 del Reglament del Consell atribueix tal facultat exclusivament a l'òrgan col·legiat de la Sindicatura.

L'actuació del Síndic en aquesta matèria és nul·la i no pot produir efectes, puix és principi de dret que els actes fets per persona mancada de competència són viciats de nul·litat radical.

També és nul el vot majoritari del Consell General. Per quant accepta l'autoatribució de competències que es fa el Síndic a si mateix, i el correlatiu despullament de les facultats de la Sindicatura, constitueix una modificació implícita del Reglament. I, precisament, les modificacions s'han de fer de forma explícita i pel procediment previst en la Disposició Final Primera del mateix.

Si la decisió del Síndic és nul·la per manca de competència, la decisió del Consell és nul·la per haver estat presa en contra del procediment previst en el propi Reglament. Els dos actes no poden produir efectes i queda intacta la legalitat vigent derivada de les eleccions del 4 de febrer de 1990, la qual desplega tots els efectes. No havent pogut néixer de dos actes nuls cap nova legalitat és l'actual la vigent i, per això, conscients de les nostres responsabilitats, fins que recaigui la decisió definitiva de l'autoritat competent, en els recursos que interposem, reconeixem i defensarem la vigència dels càrrecs elegits a l'inici de la legislatura, en virtut de l'article 35.1, i no reconeixem de cap manera cap càrrec elegit a l'empara d'una pretesa legalitat que no ha pogut néixer ni produir efectes.

Continuarem assegurant el normal treball parlamentari en les condicions de legalitat, és a dir en el si de les Comissions que funcionin respectant la mateixa, i ens abstindrem de concórrer a les reunions i prendre part a les decisions que puguin convocar les preteses presidències elegides en virtut de decisions nul·les i il·legals.”

El M.I. Sr. Francesc Grau Esplandiú demana que consti en acta la manifestació següent:

“Faig la següent constància en acta, primer per lamentar, d'aquests quatre Consellers Generals, com ho van fer ahir en el si de la Comissió Permanent, la seva manca de respecte total i absoluta envers, en primer lloc, les decisions d'aquesta Cambra; segon, per constatar el seu desconeixement profund del Reglament del Consell General; tercer, per constatar que per a ells les regles de les majories i les minories sembla ser que encara no les han entès a hores d'ara. Per altra banda, voldria manifestar que, tal com ja ho vaig fer en el si de la Comissió Permanent, aquests Senyors ahir volien entrar a

debatre una qüestió que va ser ja pràcticament tancada en el si d'aquesta Assemblea, en la darrera reunió del Consell General. No sé amb quin contingut volien tornar a posar aquesta qüestió damunt de la taula. Jo només puc interpretar un sentit desestabilitzador, insultant, degradador d'aquesta Institució. Francament, Senyors, crec que si realment hem de procedir per aquesta via, el Consell General d'aquí a uns anys no ens agrairà el mal servei que li estem fent en aquest moment. Per altra banda, jo crec que el fet que el M.I. Sr. Xavier Espot i un grup de Consellers considerin la legalitat o no de l'Acord del Consell General que es va prendre aquí, respecte a la interpretació que havia fet el M.I. Sr. Síndic de les facultats que li conferia el Reglament del Consell General, això va ser votat i debatut aquí, i a aquests Senyors només els hi voldria recordar que tenen les seves vies legals per a poder formular els recursos que considerin pertinents, sota la responsabilitat que tot això els hi pugui comportar."

El M.I. Sr. Albert Pintat Santolària demana que consti en acta la manifestació següent:

"Jo no puc silenciar els sentiments que m'inspira aquesta nova constància en acta que fa continuació a la que vàrem escoltar l'altre dia, i continuo pensant que es un exemple de les aberracions a què ens pot portar la tècnica jurídica freda; aquesta tècnica jurídica que, en lloc d'exalçar el Dret, el que està fent és complicar-lo, tergiversant-lo, i fent un mal servei al que ha de ser aquesta sala, que és l'exaltació de les llibertats fonamentals dels òrgans electes. Finalment, què és el que estem discutint aquí?. Que un grup de Consellers, reunits en Comissions, d'una forma democràtica, pacífica i dialogant amb tothom, van decidir de canviar les Presidències-Secretaries de les seves Comissions com a òrgan de treball, acte que, vull subratllar clarament, no està en cap lloc expressament prohibit en el Reglament General. El silenci jo sempre l'interpreto com una llibertat al servei de la Institució, perquè, no està prohibit en un país com Andorra on la norma jurídica es fonamenta bàsicament en l'ús i costum. Entenc que un andorrà és un ciutadà per essència lliure i sobirà, i pot fer tot el que li sembla correcte, almenys a nivell de les situacions del Consell General, sempre que no hi hagi cap Reglament que li prohibeixi i, enlloc el Reglament prohibeix modificar el funcionament de les Comissions, perquè la nova majoria tingui els instruments necessaris per poder treballar. Amb aquestes condicions, trobo que és ofensiu i inacceptable declarar que la decisió que va prendre el Consell General en la sessió anterior és nul·la; ho trobo un insult a la democràcia i un insult a aquesta Institució, totalment inacceptable i és una negació del dret més fonamental perquè el ciutadà ha de tenir al seu abast totes les llibertats que li permet l'ordenament, ben entès que respecte a les nostres, el que s'ha fet no està prohibit en cap article del Reglament, ben al contrari."

El M.I. Sr. Josep Mª Rossell Pons manifesta que s'adhereix a la constància efectuada pel M.I. Sr. Francesc Grau i que, en nom dels tres Consellers Generals per La Massana, s'adhereix a la constància en acta que ha formulat el M.I. Sr. Albert Pintat.

No havent-hi cap més intervenció, el M.I. Sr. Síndic General suspèn la Sessió, de la qual se n'ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. És un quart d'una del migdia.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General